

potřeby pro svou definici poplatku, ačkoliv tam výrazu toho neužívá, jak jsme již řekli, nýbrž mluví v definici o „Kollektivleistungen“. Avšak při výkladu kolektivní potřeby, kterého musíme zde použít, poněvadž tvoří celek s ostatním jeho výkladem, použil zase nepřesně ohraničeného termínu „kraft seiner natürlichen Sonderstellung“, čímž vlastně, chceme-li přísně usuzovati, nahradil jednu nejasnost druhou.

Použití autorovy definice nezamezí případy, aby v jednom státě musila určitá dávka býti považována za poplatek, zatím co v druhém zůstane zařazena do oblasti hospodářství soukromého. Vzniknou pochybnosti, kdy jedná stát na základě svého zvláštního postavení a kdy jedná jako soukromohospodářský činitel. Je mnoho státních činností, kdy lze státu přisvojiti oba dva charaktery (pošta) a tak zůstane v podobných případech i nadále nejasno, jedná-li se o poplatek čili o jiném plnění.

Nechtěli jsme zde polemizovati detailně s Domschke-ovou teorií, chceme jen upozorniti na jeho zajímavý pokus. Nepokládáme jeho výklad za konečné rozřešení sporu, ale přiznáváme, že spojiv svou myšlenku se staršími hypotézami jím nevyvrácenými, dosáhl určitého pokroku a neporného přiblížení matného stále ještě pojmu. *Siblík.*

Civilní právo,

Dr. Karel Hermann-Otavský, Všeobecný zákoník obchodní, Praha 1929, (dva díly, 1811 str.), vyd. Československého kompasu. Poměrně dlouho čekal československý právnický svět na tuto publikaci, nepostradatelnou pro praktika i teoretika, ale pravidlo: „Dobré dílo vyžaduje času“ osvědčilo se i v tomto případě. Ve dvou svazcích velmi přehledným způsobem předvádí nám Hermann-Otavský všechny platné normy práva obchodního. Věren svému vědeckému poslání nespokojuje se však s pouhou reprodukcí platných předpisů, opatřených poukazy k vzájemné souvislosti a citáty z judikatury, nýbrž stručnými a jasnými poznámkami otvírá hluboké průhledy do vědeckých problémů práva obchodního. Jako příklad sluší tu uvéstí stať, kterou zahajuje partii obchodního zákoníka, jednající o kupecké plné moci; zřídka kdy lze čísti úvahy o této svrchované obtížné látce, podané tak jasně a výstižně. K příslušné literatuře domácí je všude vzat náležitý zřetel. *Wg.*

Zprávy.

Grundzüge der deutschen Rechtsgeschichte od H. Brunnera vyšly právě v 8. vydání péčí prof. Dr. Claudia *Schwerina* u nakladatelství Duncker & Humblot v Mnichově a Lipsku. Nové vydání zůstalo proti dřívějšímu celkem nezměněno, jenom na několika málo místech provedeny opravy, jež se staly nutnými na základě nejnovějšího badání. Při údajích literatury

zvolil autor jaksi střední cestu neomezuje se ani jen na nejnovější díla základní ani na úplný seznam literatury jednotlivých otázek, takže dílo jest co do textu i citace literatury úměrné. V poznámkách k jednotlivým kapitolám dotýká se vydavatel též novějších názorů, takže starý spis Brunnerův poskytuje též informace z moderní literatury německého práva. Cena díla jest 13 R. M.

Trestné zákony zeme Slovenskej a Podkarpatoruskej. Napísali *JUDr. Alberti Milota*, r. profesor univerzity Komenského v Bratislave a *JUDr. Josef Nožička*, prednosta trestného oddelenia ministerstva pre sjednotenie zákonov a organizácie správy v Prahe. — Vydal J. Gusek, nakladateľ v Kroměříži. 8°, stran LVI a 944. Cena Kč 150.—.

Již dávno byl na Slovensku a Podk. Rusi pocitován nedostatek takového vydání trestních zákonů, tam platných, které by poskytovalo praktickému právníku spolehlivý přehled o celém trestním právu a při tom by mu bylo rádcem při jeho užití a vodítkem v judikatuře. Z té příčiny byli soudcové, stát. zástupci, advokáti a j. dosud nuceni pracně shledávat texty mnohých vedlejších zákonů v maďarském, nyní již nepostačitém vydání trestního zákoníka nebo ve Sbírce zákonů a nařízení a hledati judikaturu ve sbírkách rozhodnutí nebo po časopisech. Tomuto nedostatku odpomáhá vydání trestních zákonů, které pořídili Dr. A. Milota, prof. trest. práva na universitě v Bratislavě, a Dr. J. Nožička, přednosta trest. odd. min. unifikace. V jejich knize nalézáme nejen pečlivě redigovaný text všech trestních zákonů, platných na Slovensku a Podk. Rusi, nýbrž i příslušná vládní, resp. ministerská nařízení, upozornění na výklad důležitějších pojmů i vzájemnou souvislost jednotlivých ustanovení, jakož i bohatou judikaturu, systematicky sestavenou. Za tohoto stavu věci nutno toto dílo vřele uvítati jako neocenitelnou pomůcku v trestním soudnictví, která nejen že ulehčí praktickým právníkům, nýbrž zajisté přispěje i k bezpečnějšímu a jednotnému výkonu práva na Slovensku a Podk. Rusi. Praktická cena tohoto komentovaného vydání je zvýšena tím, že kniha je opatřena časovým přehledem všech trestních zákonů i obsažených věcným rejstříkem, usnadňujícím hledání.

Třetí sjezd československých právníků konal se ve dnech 11. až 13. října v Bratislavě pod protektorátem a v přítomnosti presidenta republiky *Dra T. G. Masaryka*. Přítomnost hlavy státu dodala sjezdu obzvláštního lesku. Na uvítací proslov předsedy sjezdu presidenta vrchního soudu v Bratislavě *Doc. Dra Vladimíra Fajmora* zdůraznil prezident republiky ve své odpovědi odpovědnost právníkého povolání a význam právníků, theoretiků i praktiků, pro náš stát. Vláda byla zastoupena ministrem spravedlnosti *Dr. A. Meissnerem*. Účastníků sjezdu bylo přes 2.000, mezi nimi četní zahraniční hosté, zejména z Francie, Švýcarska, Polska, Jugoslavie a Japonska. O zájmu, jemuž se sjezd těšil, svědčí nejlépe okolnost, že došlo celkem 47 tištěných vědeckých příspěvků, sepsaných vynikajícími odborníky naší právní vědy.

Po slavnostním zahájení předsedou sjezdu byly meritorní porady provedeny odděleně v šesti sekcích. Tyto sekce byly takto rozděleny: I. Občanské právo, II. Soukromá práva zvláštní, III. Civilní soudní řád, IV. Právo a řízení trestní, V. Veřejné právo, VI. Finanční právo. Každá sekce měla na programu tři otázky, takže celkem 18 otázek bylo probráno. Výsledek porad uložen byl v resolucích, jejichž znění bylo, vesměs jednohlasně, schváleno na závěrečné valné schůzi. Průběh jednání v sekcích a obsah zmíněných resolucí nebude zde probírán se zřetelem k tomu, že stalo se tak důkladně již v jiných právnických časopisech (tak zejména v „Právniku“ a ve „Všehrdu“, dvojčíslo 2/3), kdež uvedeno jest i jejich slovné znění.

Na závěrečné valné schůzi byl přijat návrh II. presidenta Nejvyššího soudu Dra Vážného, aby se sjezdy čl. právníků budoucně konaly místo každého pátého roku v intervalech dvouletých a aby se příští sjezd konal r. 1932 v Praze. Uspořádáním tohoto čtvrtého sjezdu byla pověřena pražská Právnická Jednota. Dále bylo usneseno, aby budoucně nepředkládal se sjezdům, jako dosud bylo zvykem, k řešení příliš obsáhlý soubor otázek, aby tak zaručeno bylo ještě důkladnější a vyčerpávající jich probrání při jednání sjezdovém. Podle přání presidenta republiky bude věnováno více pozornosti otázkám práva veřejného. Rovněž bude věnována zvýšená pozornost spolupráci s právníky slovanskými, kteří na bratislavském sjezdu projevili pravý zájem o spolupráci s právníky československými.
